

РЕШЕНИЕ

№ 4820

гр. София, 14.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав,
в публично заседание на 05.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Терзиев

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **8032** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката (ЗЕ) и чл. 148, ал. 1 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], р-н „В. В.“ В. Т.-Е, [улица], срещу Решение № Ж – 505/08.07.2021 г. на Комисия за енергийно и водно регулиране (КЕВР), с което на електроразпределителното дружество са дадени следните задължителни указания да изготви становище за начина и условията на присъединяване на фотоволтаична електрическа централа, с местонахождение: [населено място], общ. И., [улица] съгласно чл. 91, ал. 1 от Наредба № 6 или да проведе процедура по отказ за присъединяване, спазвайки изискванията на чл. 90 от Наредба № 6 и в седем дневен срок да информира КЕВР.

В жалбата е посочено, че оспореното решение е незаконосъобразно и издадено при допуснати съществени процесуални нарушения. Изложения са аргументи, че КЕВР не е изпълнила задълженията си по чл. 35 и ч. 36 от АПК, като е взела процесното решение при неизяснена фактическа обстановка. Твърди се, че в оспореното решение не са изложени мотиви, от които да става ясно, че са налице основания на електроразпределителното дружество да бъдат дадени указания за издаване на становище с посочени условия за присъединяване съгласно Наредба № 6. Сочи се, че

решението е издадено в противоречие с разпоредбите на ЗЕ и ЗЕВИ. Иска се отмяната на оспорвания акт административен акт.

В съдебно заседание жалбоподателят, чрез процесуалния си представител поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена. Претендира разноски.

Ответникът – Комисия за енергийно и водно регулиране – в съдебно заседание и в писмени бележки, чрез процесуалния си представител моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

Заинтересованата страна – С. Г. С., редовно уведомен, не изпраща представител и не изразява становище по същество на спора.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

На 08.04.2021 г. на електронна поща на Дружеството от г-жа Х. Н., пълномощник на г-н С. Г. С., е подадено Искане за проучване условията за присъединяване на фотоволтаична електрическа централа към електроразпределителната мрежа е №[ЕГН]/08.04.2021 г. е местонахождение [населено място], общ. И., [улица].

[фирма] е извършило проучване и е издало Становище относно срока и условията за присъединяване на обект за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници към разпределителната електрическа мрежа с изх. № П.-738/23.04.2021 г., в което са определени условията за присъединяване на фотоволтаична електрическа централа (ФВЕЦ) към електроразпределителната мрежа. Съгласно Раздел II, т. 2 от Становището "Присъединяване на енергийния обект на производителя ще се осъществи след реконструкция на клон А на въздушна мрежа ниско напрежение (ВМПП). като съществуващите неизолирани проводници, бъдат заменени с нов усукан изолиран проводник (УИП), заедно с необходимата арматура и стълбова линия в участъка от трафопост "Т-2 Р." до стоманобетонен стълб ниско напрежение № 12 до имота."

Съгласно Раздел VI, т. 2 от Становището, на основание чл. 27. ал. 2 от ЗЕВИ и чл. 116. ал. 3 от ЗЕ и във връзка с чл. 90. ал. 1 от Наредба № 6. е оглед предотвратяване влошаване на техническите показатели на електроснабдяване с електрическа енергия на съществуващите обекти в района, присъединяването на заявения обект за производство на електрическа енергия към електроразпределителната мрежа ще е технически възможно след изграждане на съоръженията по точка 11.2 от издаденото становище, съгласно одобрена инвестиционна програма на [фирма] за 2024 г.

Предвид гореизложеното Е. Север е посочило следните технически обстоятелства: Обектите се захранват от въздушната мрежа ниско напрежение на клон А на трафопост "Т-2 Р."; Проводниците на клон А от ВМНН са неизолирани, алуминиево-стоманени, със сечение 35мм² и 25мм²; Присъединяване на генерираща мощност от 30kW; Към трафопост "Т-2 Р." е предписано да се присъедини друга генерираща мощност от 30kW; Липсва консумирана енергия за последните 12 месеца

на присъединената към електроразпределителната мрежа сграда в имота, където е предвидено да бъде изградена централата; Абонатите, присъединени към 111 "Т-2 Р.", са 96 бр.. абонатите към клон А на трафопост "Т-2 Р." са 16 бр.; От средствата за балансово мерене на трафопост "Т-2 Р." са разчетени данните за минимален около 5 kW и среден товар - 10kW. както и максималните ефективни стойности на напрежението: 0.426 KV - линейно и 0.246KV фазно; Товарът на клона и на трафопоста е нисък, като профилът му се различава от този на фотоволтаична централа. Товарът от обекти на клиенти спада през летните периоди и е също по-нисък през светлата част на денонощието. Това създава предпоставки да бъде разгледан и моделиран режим на работа при максимална генерация и минимални товари от обекти на клиенти.

В този смисъл Е. Север счита за необосновано и неправилно разбирането на жалбоподателя, че мрежовият оператор е длъжен да присъедини всеки заявен обект към съществуващата електрическа инфраструктура, която е неоразмерена и непригодна в някои райони за определени генериращи мощности, присъединени в посочения от заявителя срок.

На 08.07.2021 г. е проведено закрито заседание на КЕВР, на което е прието Решение № Ж – 505/08.07.2021 г на КЕВР, с което на електроразпределителното дружество са дадени следните задължителни указания:

1. В 14- дневен срок да [фирма] изготви становище за начина и условията на присъединяване на фотоволтаична електрическа централа, с местонахождение: [населено място], общ. И., [улица]съгласно чл. 91, ал. 1 от Наредба № 6 или да проведе процедура по отказ за присъединяване, спазвайки изискванията на чл. 90 от Наредба № 6.

2. В седем дневен срок от изпълнение на указанията по т. 1 [фирма] да информира КЕВР.

Административен съд София-град, III отделение, 60-ти състав, при така установената фактическа обстановка прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, от лице, имащо правен интерес от оспорване, и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

По валидността на акта:

Решението е издадено от компетентен независим специализиран държавен колективен орган, на когото са възложени функции по регулиране на дейностите в енергетиката, във водоснабдяването и канализацията – чл. 10 от ЗЕ, в рамките на законовите му правомощия, регламентирани в чл. 22, ал. 1, т. 3 от ЗЕ и чл. 142, ал. 1, т. 1 и чл. 147 от Наредба № 3/21.03.2013 г. Същото е постановено в предвидената форма, като при провеждане на административното производство не са били допуснати съществени

процесуални нарушения, поради което оспорваният акт не страда от пороци, водещи до неговата нищожност.

По процесуалната и материална законосъобразност на акта:

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

В съответствие с чл. 22, ал. 1, т. 1 от Закона за енергетиката, КЕВР разглежда жалби на ползватели на мрежи и съоръжения срещу оператори на преносни и разпределителни мрежи, добивни предприятия, оператори на съоръжения за съхранение на природен газ и оператори на съоръжения за втечен природен газ, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон, и на потребители срещу В и К оператори, свързани с предмета на регулиране по Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги. В съответствие с ал. 5, когато комисията приеме жалба за основателна, тя с решението дава задължителни указания по прилагането на закона. Съгласно чл. 22, ал. 7 от ЗЕ редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове се регламентират в наредбата по чл. 60, а именно Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката. Разпоредбата на чл. 142, ал. 4 от с.н.а. предвижда като абсолютна положителна процесуална предпоставка предварителното разглеждане на жалбата от съответното дружество, за да бъде разгледана същата от КЕВР, като при това жалбоподателят следва да не е удовлетворен от отговора по нея или да не е получил отговор. В случая това изискване е спазено.

Спазени са изискванията на Наредбата – чл. 144 и сл. По силата на чл. 144, ал. 1 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката /Наредба № 3/ при проверката на подадената жалба се събират всички необходими доказателства за изясняване на обстоятелствата по нея. Нормата на чл. 143, ал. 6 от посочената наредба също изисква Комисията да разгледа жалбата, ведно с цялата преписка по нея. В конкретния случай с преписката са представени всички относими и необходими за решаването ѝ доказателства, ведно със становище от Е., при което КЕВР е изследвала правнорелевантните факти и е събрала всички относими доказателства. На следващо място, изготвен е доклад и е проведено закрито заседание, на което е прието процесното решение, съгласно чл. 145, ал. 1 и ал. 2 от Наредбата. Не е налице отменителното основание по чл. 146, т. 3 от АПК.

Актът е издаден в писмена форма и е мотивиран с основанията, които са обусловили конкретното разпореждане, както от фактическа, така и от правна страна. Неоснователни са твърденията за немотивираност на оспореното пред съда решение. Противно на твърденията в жалбата, съдът счита, че административният орган е изложил точно, ясно и обективно установените факти и обстоятелства и е обосновал в достатъчна степен направените от него изводи, позволяващи еднозначно да се изведе волята му за издаване на акт с посоченото съдържание. Наред с това са посочени ясно

и нарушените нормативни разпоредби.

Не е допуснато съществено процесуално нарушение от КЕВР във връзка с твърденията на жалбоподателя за непълнота на доказателствата. При положение, че самият той не е представил никакви доказателства за изчерпания капацитет на мрежата и евентуалното влошаване на качеството на електроенергията в случай на присъединяване на процесната Ф., липсва задължение за административния орган да извърши проучване на техническите възможности на мрежата и да провери фактите от становището на Е., при все че същите са лаконични и не съдържат конкретни данни за съществуващото натоварване и евентуално увеличаването му след присъединяване на процесния обект. Комисията не е длъжна да извърши сама проучването, за което със закон е задължено самото Е., нито е длъжна да изложи мотиви по въпроси, които не са развити подробно в отказа на самото дружество. Липсата на такова проучване и на каквито и да било доказателства, подкрепящи съображенията в отказа, е самостоятелна причина за основателност на жалбата на засегнатото лице по чл. 22 ЗЕ.

Оспореното решение е постановено и в съответствие с материалния закон.

Съгласно разпоредбата на чл. 116, ал. 1 от ЗЕ операторът на електропреносната мрежа, съответно операторът на електроразпределителна мрежа, е длъжен да присъедини всеки обект на производител на електрическа енергия, разположен на съответната територия, за който производителят: 1. е сключил писмен договор за присъединяване по цена за присъединяване, определена съгласно съответната наредба по чл. 36, ал. 3; 2. е изпълнил своите задължения по договора по т. 1 и нормативните изисквания за присъединяване към електропреносната или електроразпределителната мрежа; 3. има изградени електрически уредби в границите на собствения си имот или на имота, в който има право да строи, отговарящи на техническите норми и на изискванията за безопасна работа, и 4. е сключил договор за достъп по чл. 84, ал. 2.

Присъединяването на обекти за производство на електрическа енергия е регламентирано в Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи (Наредба № 6). Подробната регламентация на реда за присъединяване на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници по реда на чл. 24, т. 1 ЗЕВИ се съдържа в Глава пета, Раздел II от Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи /Наредба № 6, Наредбата/. Съгласно чл. 87 от Наредбата лицето, което предвижда да изгражда обект за производство на електрическа енергия, отговарящ на условията на чл. 24, т. 1 ЗЕВИ, подава към оператора на съответната разпределителна мрежа писмено искане за проучване на условията и начина на присъединяване на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници. То следва да е титуляр на право на собственост върху имот, в който се предвижда да бъдат изградени обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници върху покривни и фасадни конструкции на присъединени към електроразпределителната мрежа сгради и върху недвижими имоти към тях в урбанизирани територии, както и да е заплатило цена за проучване на условията и реда на присъединяване по ценоразписа на услугите

на съответния мрежови оператор. Съгласно чл. 88, ал. 3 операторът на разпределителната мрежа може да поиска допълнителна информация за характеристиките на присъединявания обект, като лицето, поискала проучването, е длъжно да я предостави в 14-дневен срок. В противен случай, както и ако не отстрани непълнотите и несъответствията в предвидения срок, процедурата по присъединяване на обекта се прекратява /ал. 7/.

Операторът на разпределителната мрежа може мотивирано да откаже да присъедини обекта към съответната мрежа в заявения срок за въвеждане на централата в експлоатация и да предложи нов срок за договаряне /чл. 90, ал. 1 от Наредбата/. Съгласно чл. 91 от Наредбата в приложимата редакция операторът на разпределителната мрежа извършва проучване, определя условията, изготвя и предоставя писмено становище за присъединяване на лицето, подало искане за присъединяване, в срок до 14 дни от датата на постъпване на искането. Лицето, получило становището, може да обжалва предложените условия за присъединяване пред КЕВР при условията и по реда на чл. 22 ЗЕ.

Разпоредбата на чл. 23 от Закона за енергията от възобновяеми източници /ЗЕВИ/ предвижда, че лицата, които желаят да изградят енергиен обект за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници или да извършат разширение на съществуваща електрическа централа, или да увеличат инсталираната електрическа мощност на централа за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници, подават до оператора на съответната електрическа мрежа заявления за присъединяване в посочени от тях райони, одобрени по чл. 22, ал. 5. В ал. 2 е посочено, че заявления по ал. 1 се подават след одобряване на електрическите мощности, които могат да бъдат предоставяни за присъединяване, до приключване на едногодишния период по чл. 22, ал. 5.

Операторът на съответната електрическа мрежа разглежда заявленията по реда на постъпването им и с мотивирано становище се произнася по допустимостта на всяко заявление в срок от 14 дни от постъпването му. След изчерпване на одобрените електрически мощности за съответния район операторът на електрическа мрежа връща подадените и неразгледаните заявления, което се смята за мотивиран отказ за присъединяване съгласно чл. 117, ал. 4 от Закона за енергетиката.

Според чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ разпоредбата на чл. 23 /общия ред/ не се прилага за енергийни обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници с обща инсталирана мощност до 30 kW включително, които се предвижда да бъдат изградени върху покривни и фасадни конструкции на присъединени към електроразпределителната мрежа сгради и върху недвижими имоти към тях в урбанизирани територии. Тези обекти се ползват от преференциите по чл.31 и чл.32 от с.з.

По делото е безспорно, че С. С. е подал Искане № [ЕГН]/08.04.2021 г. за проучване на условията за присъединяване на Ф. с инсталирана мощност 30kW, предвидена за изграждане в [населено място], общ. И., [улица] Към заявлението са приложени всички изискуеми документи по смисъла на чл. 87 и 88 от Наредба № 6 за

присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи, за удостоверяване на предпоставките на чл. 24, т.1 от ЗЕВИ. Безспорно е, че заявеният за проучване обект – Ф., е с мощност 30 kW.

С оглед цитираните по-горе правни норми, съдът намира за правилни и законосъобразни изводите на КЕВР за липса на материалноправна предпоставка за отказ за присъединяване на процесната Ф. поради неизпълнение на лицензионните задължения на оператора на електроразпределителната мрежа и на нормативната уредба относно присъединяване на производители по реда на чл. 24, т. 1 ЗЕВИ, която е специална. Това е така, тъй като осигуряването на достъп до електропреносната и електроразпределителната мрежа е задължение на енергийните предприятия, лицензирани за осъществяване на съответната дейност, което те са длъжни да изпълнят по отношение на всеки производител и обект за производство, които отговарят на предвидените в закона условия. Изискванията към обектите и производителите на електрическа енергия за присъединяване към мрежите са нормативно установени и лицензиантите не могат да поставят други, допълнителни изисквания или да извършват друга преценка извън тази относно спазването на нормативните изисквания. Присъединяването на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници към разпределителната мрежа с обща инсталирана мощност до 30 kW включително, които се предвижда да бъдат изградени върху покривни и фасадни конструкции на присъединени към електроразпределителната мрежа сгради и върху недвижими имоти към тях в урбанизирани територии, както се посочи по-горе, е регламентирано в чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ. В чл. 26 от същия закон е предвидено, че в случаите по чл. 24 се подават искания за проучване на условията и начина на присъединяване пред съответния оператор на електрическа мрежа при условията и по реда на наредбата по чл. 116, ал. 7 от Закона за енергетиката. За обектите по чл. 24, т. 1 условията за присъединяване се определят в становище, което се издава в срок до 30 дни от постъпване на искането /ал. 3/, а договор за присъединяване се сключва при условията, определени в становището и при издадено разрешение за строеж.

Анализът на цитираните разпоредби показва, че в случай на подадено искане за присъединяване операторът на разпределителната мрежа разполага с три възможности - да прекрати процедурата /чл. 88, ал. 7/, мотивирано да откаже присъединяване /чл. 90, ал. 1/, или да определи условията, като предостави писмено становище за присъединяване на лицето /чл. 91, ал. 1/. На първо място, следва да се посочи, че настоящият съдебен състав споделя извода на административния орган, че макар жалбоподателят да се е произнесъл по подаденото до него заявление за присъединяване на енергиен обект с т.нар. становище относно срока и условията за присъединяване на обект на производител към електроразпределителната мрежа, по същество си то представлява отказ за присъединяване. Това е така, тъй като, на първо място, е посочено, че няма техническа възможност за присъединяване на обекта и на следващо, че изложените в същото условия за присъединяване са със срок на валидност от 6 месеца. Т. е. заявителят е поставен в обективна невъзможност да спазва този срок, който изтича на 23.10.2021 г.

Жалбоподателят не излага доводи за постановления по същество отказ за присъединяване, свързани с изпълнение на задълженията и условията за присъединяване, които са вменени на заявителя. Мотивът за това е необходимост от реконструкция на мрежата, каквато съгласно инвестиционната програма на оператора не се предвижда до 2024 г. В тази връзка административният орган правилно се е позовал на чл. 116, ал. 3 ЗЕ, съгласно който операторът на електроразпределителната мрежа е длъжен да извършва разширението и реконструкцията на електроразпределителната мрежа, свързани с присъединяването на обекти на производители, до мястото на присъединяване. Не се споделят доводите на жалбоподателя, че не била ясна волята на органа предвид позоваването на чл. 27 ЗЕВИ, в който е регламентирано разпределението на разходите за изграждане на съоръжения за присъединяване на енергиен обект, както и за развитие, включително реконструкция и модернизация, на електрическите мрежи във връзка с присъединяването. Последното логически е обвързано с горното задължение на оператора, като е допълнителен аргумент, че задължението и разходите за осигуряване на необходимата инфраструктура за изпълнение на условията на лицензията и присъединяване на производители на електрическа енергия е за Е.. Изрично органът се е позовал на ал. 2 от с.з., като я е цитирал в мотивите на

Действително, задължението на Е. по чл. 116, ал. 1 ЗЕ не е безусловно, а е поставено в зависимост от изпълнението от заявителя – производител на ел. енергия, на определени изисквания, изрично изброени в чл. 116 ЗЕ /административни и технически задължения на заявителя/, така и тези по чл. 3, ал. 1 от Наредба № 6, като за целта не трябва да са налице и пречките по чл. 3, ал. 2 от Наредбата. Съгласно посочената нормативна уредба, обектът, подлежащ на присъединяване, трябва да отговаря на техническите изисквания на тази наредба и на наредбите и правилата по чл. 83, ал. 1 от Закона за енергетиката и, кумулативно, а не алтернативно, да не застрашава надеждната работа на електроенергийната система (Е.), сигурността и качеството на снабдяването на клиентите с електрическа енергия, здравето и живота на гражданите и собствеността на трети лица /ал. 2/. В тази връзка електроразпределителното дружество има задължение и да следи за спазване на техническите изисквания, които са необходими за присъединяване към електрическата мрежа на производители и клиенти на електрическа енергия.

В настоящия случай обаче, както се посочи по-горе, са направени измервания на ел. енергия в точката на присъединяване на бъдещия обект – Ф., съгласно които тя не отговаря на нормативните изисквания още преди евентуалното присъединяване на Ф.. Жалбоподателят не излага доводи за постановления по същество отказ за присъединяване, свързани с изпълнение на задълженията и условията за присъединяване, които са вменени на заявителя. Мотивът за това е необходимост от реконструкция на мрежата, каквато съгласно инвестиционната програма на оператора не се предвижда до 2024 г. В тази връзка административният орган правилно се е позовал на чл. 116, ал. 3 ЗЕ, съгласно който операторът на електроразпределителната мрежа е длъжен да извършва разширението и реконструкцията на електроразпределителната мрежа, свързани с присъединяването на обекти на производители, до мястото на присъединяване. Не се споделят доводите на жалбоподателя, че не била ясна волята на органа предвид позоваването на чл. 27

ЗЕВИ, в който е регламентирано разпределението на разходите за изграждане на съоръжения за присъединяване на енергиен обект, както и за развитие, включително реконструкция и модернизация, на електрическите мрежи във връзка с присъединяването. Последното логически е обвързано с горното задължение на оператора, като е допълнителен аргумент, че задължението и разходите за осигуряване на необходимата инфраструктура за изпълнение на условията на лицензията и присъединяване на производители на електрическа енергия е за Е.. Изрично органът се е позовал на ал. 2 от с.з., като я е цитирал в мотивите на административния акт.

В заключение, настоящият състав намира, че при действащата нормативна уреда Е. не може да отказва присъединяване на обектите по чл. 24 ЗЕВИ със съображения, касаещи липсата му на инвестиционни планове за разширяване на мрежата, тъй като това пряко нарушава задълженията му по издадената му лицензия, чл. 116, ал. 3 ЗЕ и чл. 27 и чл. 28 ЗЕВИ. Изявлението на дружеството, че няма инвестиционни планове за конкретния район за периода до 2024 г., при положение че капацитетът на съществуващата инфраструктура за присъединяване на обекти за производство на енергия е изчерпан, а заложените от закона цели не са постигнати, само по себе си сочи, че дружеството е в нарушение на посочените актове на националното и европейското право.

Неоснователни са твърденията за немотивираност на оспореното решение и за бланкетност на изложените в него мотиви. Противно на твърденията в жалбата, съдът счита, че административният орган е изложил обективно установените факти и обстоятелства, и е обосновал в достатъчна степен направените от него изводи, позволяващи еднозначно да се изведе волята му за издаване на акт с посоченото съдържание. Съгласно чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ "разпоредбата на чл. 23 не се прилага за енергийни обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници с обща инсталирана мощност до 30 kW включително, които се предвижда да бъдат изградени върху покривни и фасадни конструкции на присъединени към електроразпределителната мрежа сгради и върху недвижими имоти към тях в урбанизирани територии". Видно от цитираната разпоредба и от събраните по делото писмени доказателства, фактическият състав на чл. 24, ал. 1, т. 1 от ЗЕВИ е спазен.

С оглед изложеното, оспореното решение на КЕВР е правилно и законосъобразно, а подадената жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателна и следва да бъде уважена за сумата от 100.00 лева на основание чл. 78, ал. 8 ГПК, вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд – София -град, Трето отделение, 60-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], р-н „В. В.“ В. Т.-Е, [улица], срещу Решение № Ж – 505/08.07.2021 г. на Комисия за енергийно и водно регулиране

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: гр.В., р-н „В. В.“ В. Т.-Е, [улица], да заплати по сметката на Комисия за енергийно и водно регулиране сумата в размер на 100 лв. (сто лева), представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд по реда на АПК в 14 – дневен срок от деня на съобщението, че същото е изготвено.

СЪДИЯ: